

Arrest

nr. 350 686 van 22 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Louise ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2026 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2026.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 29 juni 2026, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, oud, van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 2 juli 2026, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, oud, van voormelde wet.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. CLAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat L. ZWART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, kwam in België toe op 2 september 2024 en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 18 maart 2026 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, [F.M.A.], verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent een soennitische moslim van Pasjtoense origine. U bent afkomstig uit het dorp Baz Bani, in de provincie Nangarhar. U woonde daar samen met uw ouders, twee broers en uw zus. U ging in Afghanistan naar school tot de vijfde graad.

Uw vader sloot zich ongeveer vijf jaar vóór de machtsovername aan bij de Afghaanse lokale politie (ALP). Na het volgen van de noodzakelijke opleidingen werd hij vervolgens in verschillende regio's tewerkgesteld. Een jaar vóór de machtsovername werd uw vader gepromoveerd tot commandant binnen de ALP, waarna hij de verantwoordelijkheid kreeg over 60 tot 70 gewone soldaten. Uw oudere broer, [A.], was eveneens werkzaam bij de voormalige ASNF. Hij was als soldaat voor het Afghaanse leger (ANA) gedurende vier jaar tewerkgesteld in verschillende provincies. Enkele dagen voor de machtsovername kwam hij om het leven tijdens een gevecht met de taliban in de controlepost waar hij toen werkte.

Zes maanden voor de machtsovername begonnen de taliban uw familie te bedreigen vanwege het werk van uw vader. Er kwamen twee of drie keer enkele strijders naar jullie huis om te zeggen dat uw vader moest stoppen met zijn werk. Een keer lieten ze hierbij ook een brief achter voor uw vader. Omdat ze uw vader niet konden arresteren, vroegen ze ook herhaaldelijk naar u, als zijn zoon. Door deze bedreigingen van de taliban nam uw familie enkele voorzorgsmaatregelen. U moest steeds in de regio blijven en uw vader stuurde tevens drie van zijn werknemers naar jullie buurt om regelmatig te patrouilleren.

Op de dag van de machtsovername kwam uw vader naar huis en zei dat het te gevaarlijk was voor jullie om in het land te blijven. Vervolgens vertrokken jullie samen richting de grens met Pakistan en reisden daarna door naar Iran. Uw moeder, uw broer en uw zus bleven in Afghanistan, maar trokken na uw vertrek met uw vader in bij uw maternale oom in Hesarak. De taliban zijn nog twee of drie keer naar uw huis gekomen, waardoor uw familie niet durft terug te keren naar het dorp.

In Iran geraakte u gesplitst van uw vader. U heeft sindsdien geen nieuws meer over hem. U reisde vervolgens alleen verder. Via verschillende transitlanden bereikte u Frankrijk waar u op 22 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. U kreeg een negatieve beslissing van de Franse autoriteiten en na 2 jaar reisde u door naar België. U diende hier op 3 september 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban te worden gedood, omdat uw broer en uw vader als strijdkrachten van respectievelijk de ALP en het ANA steeds tegen deze groepering hebben gevochten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: de originele taskara van uzelf en van uw vader, enkele originele documenten over de opleiding en werkzaamheden van uw vader bij de ALP; foto's van uw vader tijdens zijn werkzaamheden; en tot slot twee oude familiefoto's waarop u samen met uw vader staat afgebeeld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming liet u optekenen dat u stottert (Vragenlijst "bijzonder procedure noden", DVZ d.d. 10.09.2024). Desondanks gaf u aan dat u in staat was om het interview af te leggen en stelde u dat er in uw hoofdte geen elementen of omstandigheden aanwezig zijn die uw deelname aan de procedure zouden kunnen belemmeren.

Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS is voorts op geen enkel moment gebleken dat uw stotterproblematiek u verhinderde om op een volwaardige manier uw relaas uit de doeken te doen. U gaf steeds aan dat u alles goed had begrepen en verklaarde aan het einde dat u alle redenen had kunnen uitleggen waarom u in België asiel aanvraagt (notities persoonlijk onderhoud, CGVS d.d. 25.09.2025, p. 23). Bovendien hebben noch u, noch uw advocaat aan het einde van het interview opmerkingen geformuleerd over het verloop van het gesprek, noch zijn er nadien opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt.

In de gegeven omstandigheden kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U baseert uw vertrek uit Afghanistan in de eerste plaats op de problemen die u hebt met de taliban door de werkzaamheden van uw vader als commandant van de Afghaanse lokale politie (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 25.09.2025 (CGVS), p. 13). Omwille van volgende redenen dient echter te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Wat betreft de werkzaamheden van uw vader voor de ALP, dient vooreerst gesteld dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 h t t p s : / / c o i . e u a a . e u r o p a . e u / administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 h t t p s : / / c o i . e u a a . e u r o p a . e u / a d m i n i s t r a t i o n / e a s o /

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2026, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2026_01_Afghanistan_COI_Report_Country_Focus.pdf blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF, behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Volgens uw verklaringen was uw vader een vijftal jaar actief binnen de Afghaanse lokale politie (CGVS, p. 8 & 16). Hij werkte gedurende zijn dienstjaren op verschillende locaties en het laatste jaar voor de machtsovername werd hij bovendien gepromoveerd tot commandant en werd hij verantwoordelijk voor 60 tot 70 soldaten (CGVS, p. 16). U heeft ter staving van het profiel van uw vader verschillende originele documenten en enkele foto's neergelegd betreffende zijn opleiding en werkzaamheden bij de ALP.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat u de band tussen uzelf en de persoon van wie de door u neergelegde documenten afkomstig zijn, niet ontegensprekelijk heeft aangetoond. U legt inzake twee originele taskara's neer, die van uzelf en die van uw vader. Uit de beschikbare objectieve informatie (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt echter dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Verder blijkt uit uw administratief dossier dat u zich tijdens uw reis naar België van een andere achternaam hebt bediend. U staat immers geregistreerd onder de alias '[N.]' in plaats van '[A.]'. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u gevraagd naar uw achternaam de vraag niet goed begrepen had en dat u dus de naam van uw moeder opgaf (CGVS, p. 5). Deze verklaring is niet voldoende. Na het persoonlijk onderhoud heeft u tevens twee familiefoto's overgemaakt aan het CGVS ter staving van uw familiale band met de persoon van wie de neergelegde documenten afkomstig zijn (CGVS, p. 13). Het CGVS stelt hierbij dat dergelijk privébeeldmateriaal geen inzicht biedt in de plaats en omstandigheden waarin deze foto's zijn genomen. Bovendien wordt u op beide familiefoto's op zeer jonge leeftijd afgebeeld, waardoor u onherkenbaar bent. Deze foto's volstaan dan ook niet om de familiale band tussen u en de houder van de stukken aan te tonen.

Wat er ook van zij, zelfs indien deze band vaststaat, toont u daarmee nog steeds niet aan dat u een gegronde vrees voor vervolging hebt naar aanleiding van de werkzaamheden van uw vader.

Uw verklaringen inzake de huidige situatie van uw vader kunnen vooreerst niet overtuigen. U verklaarde dat u samen met uw vader het land bent ontvlucht tijdens de machtsovername en dat jullie elkaar in Iran zijn kwijtgeraakt. Sindsdien zou u niets meer hebben vernomen van uw vader (CGVS, p. 8). Ook uw in Afghanistan achtergebleven familieleden hebben geen nieuws meer ontvangen over uw vader (CGVS, p. 8). Het CGVS merkt hierbij op dat de machtsovername ondertussen ruim viereneenhalf jaar geleden plaatsvond. Dat u in tussentijd nog steeds niets zou hebben vernomen van uw vader is weinig waarschijnlijk. Bovendien zijn uw verklaringen weinig coherent gebleken. Immers beweerde u bij de DVZ nog dat u aan de grens tussen Pakistan en Iran gescheiden geraakte van uw vader omdat hij werd "opgepakt door de politie" (verklaring DVZ, vraag 13). Tijdens uw onderhoud bij het CGVS verklaart u dan weer dat u uw vader in Baluchistan uit het oog verloor nadat de smokkelaar hem in een andere groep migranten onderbracht (CGVS, p. 8). Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie en verblijfplaats van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

U maakte verder niet aannemelijk dat u omwille van het werk van uw vader bij de ALP, een persoonlijk risico op vervolging loopt door de taliban.

Inzake uw persoonlijke situatie wijst het CGVS er vooreerst op dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. U wijst er inzake louter op dat de taliban u zouden viseren louter omdat u de zoon bent van uw vader (CGVS, p. 14). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van de ANSF, in casu de lokale politie, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Bovendien overtuigden uw verklaringen inzake uw eigen problemen met de taliban door het werk van uw vader sowieso niet.

U verklaarde dat toen u nog in Afghanistan was, de taliban enkele keren naar het huis van uw familie kwamen om te zeggen dat uw vader diende te stoppen met zijn werk (CGVS, p. 14 & 15). Deze bezoeken gebeurden allemaal in de laatste zes maanden voor de machtsovername en aldus na de aanstelling van uw vader als commandant (CGVS, p. 15). Voorheen had uw vader geen dergelijke problemen gekend. Omdat ze

uw vader niet konden arresteren vroegen ze tijdens deze bezoeken naar u (CGVS, p. 14). Bovendien zouden ze tijdens één van deze bezoeken ook een brief voor uw vader hebben achtergelaten (CGVS, p. 15 & 16). Uw verklaringen inzake deze brief zijn echter louter blote beweringen die u op generlei wijze staft. Verder gaf u aan dat uw familie geen andere bedreigingen van de taliban heeft ontvangen en dat zich geen verdere incidenten hebben voorgedaan tussen uw familie en deze groepering (CGVS, p. 17). Deze verklaringen staan lijnrecht tegenover wat u tijdens uw interview bij de DVZ hebt verklaard. Daar gaf u immers aan dat uw vader reeds sinds 2017 bedreigingen van de taliban ontving en dat de groepering op een gegeven moment zelfs overging tot het werpen van "bommen" op uw huis (Vragenlijst CGVS d.d. 09.07.2025, vraag 5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen ontkende u dat u ooit had gesproken over een bom en gaf u aan dat de tolk u misschien fout begrepen had (CGVS, p. 16). Deze verklaring overtuigt niet. Dat u doorheen uw asielpedure geen coherente verklaringen aflegt omtrent de verschillende bedreigingen die uw familie zou ontvangen hebben van de taliban omwille van het werk van uw vader voor de ALP, ondermijnt stellig uw geloofwaardigheid en zet de ernst van uw beweerdde vrees van de taliban verder op de helling.

De ernst van uw beweerdde vrees voor de taliban wordt verder ondermijnd door uw verklaringen omtrent de actuele situatie van uw familieleden in Afghanistan. U stelt dat uw familie door de problemen met de taliban, sinds de machtsovername ondergedoken leeft in het huis van uw maternale oom (CGVS, p. 8). Uit de volgende elementen blijkt echter dat u ook hier ongeloofwaardige verklaringen over aflegt. Bij de DVZ gaf u aan dat de taliban, na het vertrek van u en uw vader uit Afghanistan, het huis van uw familie kwam doorzoeken en dat uw moeder en andere familieleden uit het huis werden gezet, waarna ze naar het huis van uw maternale oom in Hesarak zijn gevlucht (Vragenlijst CGVS d.d. 09.07.2025, vraag 5). Van een huiszoeking en uithuiszetting blijkt geen sprake tijdens uw onderhoud op het CGVS. U geeft louter aan dat uw familie na de machtsovername naar uw maternale oom zou zijn getrokken (CGVS, p. 8). U verduidelijkte even later dat u en uw vader vertrokken op de dag van de machtsovername maar dat de rest van uw familie thuis bleef en later vertrok naar het huis van uw oom (CGVS, p. 10). Dat u niet langer verwijst naar een tussenkomst van de taliban, is zeer opmerkelijk. Hoe dan ook verklaarde u dat uw familie, sinds ze zijn ondergedoken bij uw maternale oom in Hesarak, geen problemen meer heeft gekend met de taliban (CGVS, p. 14). Wel zouden de taliban nog drie keer naar het huis van uw familie zijn gekomen waardoor zijn niet meer terug durven te keren naar het dorp (CGVS, p. 14). In het licht van de eerder vastgestelde geloofwaardigheid van uw verklaringen, volstaan uw loutere beweringen over de bezoeken van de Taliban aan uw familie sinds uw vertrek uit Afghanistan niet. U haalt aldus geen geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. U toont niet aan dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaringen omtrent uw persoonlijke vrees voor vervolging door de taliban, omwille van het profiel van uw vader als commandant bij de ALP.

Volledigheidshalve heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u een vrees voor vervolging zou hebben naar aanleiding van de vermeende werkzaamheden van uw broer, [A.], voor het voormalige Afghaanse leger.

Volgens uw verklaringen was uw broer gedurende 4 jaar als soldaat tewerkgesteld bij het ANA in verschillende provincies, tot hij enkele dagen voor de machtsovername om het leven kwam tijdens een gevecht met de taliban in de controlepost waar hij was tewerkgesteld (CGVS, p. 7 & 21). Verder had u geen informatie over zijn werk (CGVS, p. 21). De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat u aan de hand van deze verklaringen de beweerdde werkzaamheden van uw broer niet aannemelijk maakt. Bovendien staaft de werkzaamheden van uw broers als soldaat voor het ANA op generlei wijze. U verklaarde hierbij dat u wel enkele bewijzen van het werk van uw broer op uw gsm had staan maar dat u deze in Bulgarije van u werd afgepakt (CGVS, p. 16). Dit is een stereotiepe verklaring voor het ontbreken van bewijsstukken die allerminst overtuigt. Dat uw broer gedurende vier jaar voor het ANA zou hebben gewerkt en dat u hiervan geen enkel stavingsstuk kan neerleggen is niet ernstig en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent stellig. Bovendien heeft u tijdens uw interview bij de DVZ met geen woord gerept over dit vermeende profiel van uw broer. U gaf toen enkel aan dat deze broer ongeveer tien dagen voor de machtsovername zou zijn gedood door de taliban (Verklaring DVZ d.d. 10.09.2025, vraag 19). Hiermee geconfronteerd, zei u dat ze u toen niet lieten uitspreken omdat u te hard aan het stotteren was (CGVS, p. 23). Deze uitleg overtuigt niet, gelet op de objectiviteit en neutraliteit van het DVZ-personeel. Ook al is het interview bij de DVZ korter en verloopt het onder andere omstandigheden dan dat bij het CGVS, wordt van u verwacht dat u van bij aanvang de belangrijkste elementen van uw asielaas volledig en correct aangeeft. Dat u slechts tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS voor het eerst melding maakt van het profiel van uw broer als ASNF-strijder, is weinig ernstig en doet verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake teniet.

Waar u voorts stelt dat u niet naar Afghanistan kunt terugkeren vanwege uw stotterproblematiek (CGVS, p. 23), dient er op gewezen dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat personen met een fysieke of mentale beperking kunnen worden gestigmatiseerd en het slachtoffer kunnen worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. De Afghaanse samenleving in het algemeen vertoont weinig verdraagzaamheid ten aanzien van personen die afwijken van de 'norm', bijvoorbeeld wegens hun fysieke of mentale aandoeningen (zie EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024, p. 92-94, beschikbaar op:

<https://www.euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024/319-persons-livingdisabilities-and-persons-severe-medical-issues>). Dit kan ook relevant zijn voor personen met een duidelijk waarneembare spraakstoornis, zoals in casu ernstig stotteren. Bij de beoordeling of dergelijke discriminatie en mishandeling met vervolging kunnen worden gelijkgesteld, moet echter rekening worden gehouden met de ernst en het repetitieve karakter van de handelingen of met een opeenstapeling van verschillende maatregelen. Daarnaast moeten bij de individuele beoordeling van het risico bij terugkeer ook risicobepalende omstandigheden worden betrokken, zoals het geslacht, de aard en de zichtbaarheid van de beperking en de perceptie of houding van de familie.

U slaagt er aan de hand van uw verklaringen inzake evenwel niet in een concrete vrees voor vervolging, omwille van uw stotterproblematiek aannemelijk te maken.

U geeft aan dat u in Afghanistan vanwege uw stotteren slecht werd behandeld en dat u in het verleden met termen als 'gek' en 'gehandicapt' werd aangeduid (CGVS, p. 22–23). Bovendien werd u vaak uitgelachen, kreeg u stenen naar u gegooid door andere leerlingen en mocht u niet deelnemen aan de Engelse taallessen (CGVS, p. 23). Het CGVS merkt hierbij op dat hoewel dergelijke incidenten betreurenswaardig zijn, deze niet de intensiteit en draagwijdte hebben om aangemerkt te worden als een onmenselijke of vernederende behandeling. U heeft verder geen problemen gehad in Afghanistan omwille van uw stotterproblematiek (CGVS, p. 22 & 23). Ook op familiaal vlak ondervond u hierdoor geen problemen, integendeel, u stelde dat zij u steeds goed konden begrijpen (CGVS, p. 23). Bovendien heeft u hier in België nog steeds regelmatig contact uw familie in Afghanistan (CGVS, p. 8). U toonde in casu geenszins aan dat, uw familiaal netwerk mee in acht genomen, u niet over de nodige sociale capaciteiten zou beschikken om zich (terug) aan te passen aan de thans in Afghanistan geldende normen en waarden. Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat uw stotterproblematiek u zou verhinderen om zich opnieuw aan te passen aan de Afghaanse normen en waarden, dan wel dat deze problemen u bijkomend in het oog van de taliban zouden doen springen (zie ook *infra*).

In dit verband dient tot slot nog vastgesteld dat de door u aangevoerde stotterproblemen überhaupt geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U toonde immers in casu geenszins aan dat u omwille van de aangevoerde symptomen zou worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Voor de verdere bespreking van artikel 48/4, § 2, b), zie *infra*.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2026, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2026_01_Afghanistan_COI_Report_Country_Focus.pdf) blijkt dat sinds de machtsovername van de taliban in augustus 2021 het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald zijn. In de eerste maanden na de machtsovername daalden het aantal 'armed clashes',

luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich nadien elk jaar verder door.

In de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 registreerde UCDP in totaal 412 burgerslachtoffers. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de de facto autoriteiten tegen onder meer leden van de voormalige ANSF, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over incidenten tussen de de facto autoriteiten en verzetsbewegingen waarbij in de referentieperiode 1 oktober 2024 – 30 november 2025 vijf burgerslachtoffers werden gerapporteerd. Bij confrontaties met het Pakistaanse leger, en bij luchtaanvallen van deze laatste, vielen in de grensregio's tientallen burgerslachtoffers. Op 19 oktober 2025 werd een wapenstilstand overeengekomen, al worden nog sporadisch luchtaanvallen en clashes gerapporteerd. ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en viseert in haar aanslagen vooral de de facto autoriteiten, alsook religieuze minderheden. Na operaties tegen deze groepering in 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als beperkt en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen. UCDP registreerde in de referentieperiode 20 burgerslachtoffers bij operaties waarbij ISKP betrokken was.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 het grootste aantal veiligheidsincidenten in de provincie Kabul, met voornamelijk acties van de veiligheidsdiensten tegen burgers en acties van verzetsbewegingen tegen de de facto autoriteiten. De provincie Paktika kende in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (67), gevolgd door Kandahar (48) en Badakhshan (37).

De vastgestelde daling van het geweld na augustus 2021 heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

Na de machtsovername en het einde van het conflict is ontheemding ten gevolge van conflict of geweld vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt, is voornamelijk het gevolg van natuurrampen. Ten gevolge incidenten met het Pakistaanse leger werden in 2025 in een aantal grensdistricten van de provincies Nangarhar en Kunar ongeveer 7.500 personen ontheemd.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie vanaf 2022, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad voor mannen zich volgens UNDP op 16%. Het aandeel Afghanen met een hoog niveau van voedselonzeekerheid bedroeg 27%. UNOCHA geeft aan dat in 2025 bijna de helft van de Afghanen humanitaire hulp nodig had en de Wereldbank rapporteert dat 48% van de Afghanen onder de armoedegrens leeft.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging

die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie ook: EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de de facto autoriteiten na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de de facto autoriteiten van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kenden 2023 en 2024 tekenen van herstel, al was deze groei onvoldoende om een impact te hebben op de levensomstandigheden. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde ministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de de facto autoriteiten maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld

dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de de facto autoriteiten. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (zie ook: COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgden waarbij de de facto autoriteiten politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In juli 2025 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot meer dan 1200 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen zijn gegaan, ook nadien ging het jaarlijks om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd, wat ertoe bijdroeg dat in de laatste jaren ongeveer 6 miljoen personen uit deze landen terugkeerden naar Afghanistan.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, toerisme, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen is door personeel van de de facto autoriteiten. Ook het General Directorate of Intelligence (GDI) is aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De de facto autoriteiten zouden beschikken over passagierslijsten en zouden dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De de facto autoriteiten zouden actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse

kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De de facto autoriteiten worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin worden de de facto autoriteiten geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De de facto autoriteiten hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de talibancodes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto autoriteiten als zwak wordt bestempeld, en men niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de de facto autoriteiten personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de de facto autoriteiten terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de de facto autoriteiten of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de de facto autoriteiten of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 18-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse

waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging en dat u de vijfde graad hebt bereikt (CGVS, p. 8). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Bovendien werd supra reeds gesteld dat u ook nog een netwerk hebt in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Waar u stelt dat u in België niet echt met uw religie bezig bent en dat u hier in het westen een vrije levensstijl hebt aangenomen (CGVS, p. 5-6), merkt het CGVS nog het volgende op.

Wat de beweerde veranderingen in uw religie betreft, verklaarde u dat u een soennitische moslim bent en dat u nog steeds af en toe aan het bidden bent (CGVS, p. 5). U verduidelijkt echter dat u niet echt gelovig meer bent en dat u zeker niet praktiserend bent (CGVS, p. 5). Gevraagd waarom u uw religie niet meer praktiseert, wees u in de eerste plaats op uw tijdsgebrek (CGVS, p. 5). Verder gaf u aan dat u hier door niemand gedwongen wordt om uw religie te praktiseren en dat u deze vrijheid belangrijk vindt (CGVS, p. 6 & 23). Gevraagd of u ook persoonlijke bezwaren hebt tegen uw religie wijst u opnieuw louter op het gedwongen karakter van uw religie en op de vrijheid die u hier op dit vlak ervaart (CGVS, p. 23). Dat u hier in België niet meer leeft volgens de strikt religieuze regels van de Islam omdat u geen dwang meer ervaart of vanwege tijdsgebrek wijst niet op een dermate grote verandering in uw geloofsovertuiging waardoor een terugkeer naar Afghanistan in uw persoonlijke geval onmogelijk zou zijn.

U slaagde er bovendien niet in verder te concretiseren wat het 'vrije leven' in het westen precies voor u inhoudt. U wees inzake op het belang van het kiezen van uw eigen partner en verduidelijkt dat u geen probleem ziet in relaties tussen personen met hetzelfde geslacht (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom u persoonlijk dit belangrijk vindt, stelt u louter dat dit een vrij, democratisch land is en dat we iedereen moeten respecteren (CGVS, p. 6 & 23). Daarnaast verklaart u dat u momenteel geen partner hebt, maar dat u zelf uw partner wilt kunnen kiezen en geen relatie wenst met een door uw ouders gekozen meisje. U stelt dat u de voorkeur geeft aan een vrij en open-minded persoon, wat u in Afghanistan niet zou kunnen vinden (CGVS, p. 6). Hierbij wijst het CGVS er op dat daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, u evenwel aan de hand van uw oppervlakkige invullingen van een vrij leven, niet concreet aantoont dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door hen te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u niet zal geïnterviewd worden bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat kan worden beschouwd als een enig middel werpt verzoeker de schending op van:

"-Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM);

-artikel 1A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951;

-artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
 -art. 48/4 van de wet van 15 december 1980;
 -art. 48/6 van de wet van 15 december 1980;
 -artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;
 -artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
 -het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
 -het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)."

Na een theoretische uiteenzetting tracht verzoeker de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen voor wat betreft de weigering van de vluchtelingenstatus. Vervolgens betoogt hij dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden beschouwd als ongelovige omdat hij gedurende een lange periode in het Westen heeft geleefd. Hij citeert ter ondersteuning van zijn betoog veelvuldig uit landeninformatie. Tot slot gaat hij in op de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Aanvullende nota

2.2.1. Verweerder maakt op 29 juni 2026 een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Hij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan: Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van februari 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van november 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van januari 2026;
- EUAA "COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 27 maart 2026.

2.2.2. Verzoeker maakt op 2 juli 2026 een aanvullende nota over waarbij hij volgende stukken overmaakt:

1. Arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur van 8 december 2025 tot 7 augustus 2026 waarbij verzoeker wordt aangenomen als autowasser.
2. Loonfiches voor juni 2025, februari 2026, maart 2026 en mei 2026.
3. Doktersattest opgesteld door dr. L.F. op 15 juni 2026 waarin verzoekers verklaring wordt opgenomen dat hij zich onveilig voelt in Afghanistan omwille van zijn stotterproblematiek.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het administratief dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet

Verzoeker werpt onder meer op dat hij bij terugkeer naar Afghanistan vreest te worden vervolgd door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader als commandant voor de voormalige Afghaanse lokale politie (hierna: ALP). Hij verklaart dat zijn vader zich ongeveer vijf jaar voor de machtsovername door de taliban aansloot bij de ALP. Hij startte er als soldaat en klom een jaar voor de machtsovername op tot commandant. Hij had 60 of 70 personen onder zijn bevel. Verzoeker verklaart dat zijn vader deelnam aan gevechten tegen de taliban en dat hij tijdens deze gevechten verschillende talibanstrijders heeft gearresteerd en overgedragen aan de bevoegde diensten.

Daarnaast gaf verzoeker tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) evenals in zijn aanvullende nota aan dat hij zich onveilig voelt in Afghanistan. Hij vreest dat hij omwille van zijn stotteren door de Afghaanse samenleving zal worden uitgesloten. Ter staving hiervan verwijst hij naar zijn ervaringen met discriminatie, uitsluiting en fysiek geweld in het verleden.

Tot slot voert verzoeker in het verzoekschrift aan dat hij vreest te worden beschouwd als ongelovige door de taliban omwille van de lange periode dat hij in het Westen verblijft.

Familielid van een persoon werkzaam voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten

- Familieband tussen verzoeker en zijn vader

De Raad stelt vast dat verzoeker verschillende originele documenten voorlegt over het werk van zijn vader voor de ALP. Zo legt hij diens bankkaart, drie certificaten, documenten van zijn personeelsdossier, een tijdelijke toegangkaart en foto's van zijn werk voor.

Ter staving van zijn identiteit evenals de familieband met zijn vader, legt verzoeker zijn originele taskara voor, en deze van zijn vader. Verder legt hij twee familiefoto's voor waarvan verzoeker stelt dat hij er als kind samen met zijn vader op staat afgebeeld.

In de besteden beslissing kan worden gelezen dat verzoeker de familieband met de persoon wiens werkdocumenten hij voorlegt niet "*ontegensprekelijk*" heeft aangetoond. Verweerder baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

-De bewijswaarde van de originele taskara's van verzoeker en zijn vader is zeer relatief gelet op de objectieve informatie vervat in de "COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024". Hierin kan worden gelezen dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer makkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse officiële documenten kunnen worden verkregen. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

-Verzoeker heeft tijdens zijn reis naar België een andere achternaam gebruikt, namelijk de naam N. in plaats van A. Het CGVS acht verzoekers verklaring dat toen hem werd gevraagd naar zijn achternaam, hij de vraag niet goed had begrepen en de naam van zijn moeder gaf onvoldoende.

-Verzoeker staat op de familiefoto's die hij voorlegt afgebeeld op zeer jonge leeftijd waardoor hij onherkenbaar is. Deze foto's volstaan bijgevolg niet om de familieband met zijn voorgehouden vader aan te tonen.

De Raad acht deze vaststellingen onvoldoende om de familieband tussen verzoeker en de persoon van wie hij documenten voorlegt niet aan te nemen. Voor wat betreft de vaststelling dat verzoeker de familienaam N. tijdens zijn reisweg gebruikte, wijst de Raad er op dat verzoeker zijn identiteit aantoonde door middel van zijn originele taskara, het Afghaans identiteitsbewijs. Bovendien wijst verzoeker er terecht op in het verzoekschrift dat hij tevens de originele taskara van zijn vader voorlegt. De Raad acht de loutere verwijzing naar de "COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024" en het feit dat Afghaanse documenten bijzonder fraudegevoelig zijn onvoldoende om de bewijswaarde van voormelde originele taskara's als bijzonder relatief te beschouwen.

De Raad merkt in dit verband op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens er op wees dat de waarachtigheid van een vluchtrelaas moet beoordeeld worden op basis van de verklaringen van de verzoeker en de door hem voorgelegde documenten en dat documenten niet zonder meer buiten beschouwing kunnen worden gelaten louter omwille van het feit dat het kopieën zijn of op basis van een algemene bewering dat een document in theorie gekocht kan zijn. Een dergelijke benadering zou de specifieke situatie waarin verzoekers om internationale bescherming zich bevinden en de bijzondere moeilijkheden die zij ondervinden om bewijzen te leveren van de vervolging die zij hebben ondergaan (EHRM, M.A. v. Switzerland, Application no. 52589/13, 18 November 2014, § 62 e.v.). Ook het Hof van Justitie heeft er op gewezen dat elk document

dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming wordt overgelegd moet worden beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening moet worden gehouden en dat het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd als zodanig niet kan rechtvaardigen dat een dergelijk document wordt uitgesloten van de behandeling van het verzoek waartoe de beslissingsautoriteit dient over te gaan overeenkomstig artikel 31 van richtlijn 2013/32 (HvJ, C-921/19, LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, 10 juni 2021, punt 44).

Verder wijst de Raad erop dat voormelde documenten onderdeel zijn van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling waarbij de Raad alle elementen die beschikbaar zijn in het administratief dossier betreft, zoals de verklaringen en de feitelijke informatie die verzoeker voorlegt. Deze moeten worden gezien in hun onderlinge samenhang maar ook in het licht van verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden.

Tijdens het gehoor bij het CGVS werd verzoeker uitgebreid bevraagd over het profiel van zijn vader als soldaat en later commandant voor de ALP (gehoorverslag CGVS, p. 8-12 en p.16-20). Verzoeker verklaarde dat zijn vader bij de ALP begon als gewone soldaat. Hij stelde dat zijn vader besloot zich aan te sluiten bij de ALP omdat hij veel vrienden had die bij de ALP werkten. Hij lichtte toe dat zijn vader een drietal weken opleiding kreeg in Surkhrod, het hoofdkwartier van de troepen, alvorens hij aan de slag ging. Hij gaf de naam van diens commandant. Hij lichtte toe dat zijn vader als soldaat was gestationeerd in een controlepost in Chamtalla, dat hij zijn eigen werkplaats en regio moest beschermen, patrouilles deed en mensen fouilleerde. Verzoeker verklaarde dat zijn vader een jaar voor de machtsovername opklom tot commandant. Hij verklaarde dat zijn vader hiervoor een opleiding volgde om leiderschapsvaardigheden te verwerven. Over het verschil tussen de functie van soldaat en commandant van zijn vader verklaarde verzoeker *"toen hij een soldaat was moest hij naar zijn baas luisteren een aantal personen op de werkplaats en bleef op 1 plaats. als baas moest hij zorgen dat ze genoeg eten en munitie hebben en dat ze met genoeg in een werkplaatswaren en als het moeilijk werd op een plek moest hij extra troepen te plaatse sturen, zo een dingen"*. Als commandant mocht zijn vader om de twee weken naar huis komen als soldaat om de maand. Verzoeker verklaarde dat zijn vader als soldaat 11.000 verdiende en later als commandant 133.000. Verzoeker verklaarde tevens dat zijn vader tijdens gevechten talibanstrijders heeft gearresteerd, dat ze dan contact moesten opnemen met de nationale inlichtingendienst (NDS), dat de taliban dan naar de bevoegde diensten werden getransporteerd omdat ze niet op de werkplek mochten worden vastgehouden. Over zijn vaders rol tijdens gevechten verklaarde hij : *"ja tijdens een gevecht moest hij personen op de juiste posities installeren en zorgen dat er genoeg wapens en mensen zijn en ze vochten tegen de taliban achteraf moest hij een verslag maken van een gevecht wat er gebeurde en hoeveel mensen er gestorven waren. [...]"*. Hij stelde dat zijn vader bij verplaatsingen werd begeleid door bodyguards. Ook als hij 's nachts naar huis kwam werd hij door bodyguards begeleid. Verzoeker lichtte toe dat deze bodyguards gewone mensen van zijn werkplaats waren. Tevens kon verzoeker enkele collega's van zijn vader bij naam noemen die hij had ontmoet.

Blijkens de bestreden beslissing worden de verklaringen van verzoeker omtrent de werkzaamheden van zijn vader niet ongeloofwaardig bevonden. Immers, gaat de commissaris-generaal, na te hebben vastgesteld dat verzoeker de familieband met zijn voorgehouden vader niet ontegensprekelijk aantoon, over tot het beoordelen van verzoekers gegronde vrees voor vervolging omwille van de werkzaamheden van zijn vader uitgaande van de hypothese dat de familieband wel vaststaat.

De Raad wijst erop dat blijkens het gehoorverslag van het CGVS, verzoeker doorleefde, specifieke en coherente verklaringen heeft afgelegd over zijn vaders profiel en diens concrete werkzaamheden. Verzoekers kennis in dit verband wordt door verweerder zoals eerder gesteld niet betwist of gebrekkig geacht. De originele identiteitsbewijzen van verzoeker en zijn vader bezien in samenhang met de specifieke verklaringen afgelegd door verzoeker in verband met zijn vaders werkzaamheden samen met de talrijke originele documenten en foto's die hij van zijn vader voorlegt, volstaan voor de Raad om de familieband tussen verzoeker en zijn vader evenals de tewerkstelling van zijn vader aannemelijk te achten.

- Risicoprofiel van personen werkzaam voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten en hun familieleden - landeninformatie

De volgende vraag die zich stelt is of er in hoofd van verzoeker, door zijn hoedanigheid van zoon van een persoon die tewerkgesteld is geweest voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten (hierna: het ANSF), bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging bestaat. Hierbij komt het de bevoegde overheid toe om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan.

Het gegeven dat verzoekers verklaringen over de problemen die hij in het verleden zou hebben ondervonden met de taliban door het werk van zijn vader niet overtuigen, neemt niet weg dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten op de dag van de machtsovername door de taliban, die plaatsvond op 15 augustus 2021, hetgeen onmiskenbaar een nieuw feit is. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de machtsovername door de taliban leidt tot een nieuwe (machts)dynamiek, niet alleen op nationaal niveau maar ook op lokaal niveau. Verzoekers vervolgingsvrees moet dan ook worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat waar verzoeker niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde kan worden aangenomen.

In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat personen die tot het ANSF behoorden “kunnen” te maken krijgen met vergeldingsacties maar dat verzoeker de problematische situatie waarin zijn vader zich zou bevinden niet aantoonde omdat hij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de verblijfplaats en de huidige situatie van zijn vader. Verder kan worden gelezen dat “[h]et loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van de ANSF, in casu de lokale politie, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.”

Evenwel kan de Raad zich, na alle beschikbare landeninformatie in het administratief dossier in achtgenomen te hebben en af te hebben gewogen, niet achter deze risicoanalyse scharen.

De Raad wijst erop dat medewerkers van het ANSF, met inbegrip van leden van de ALP, zoals verzoekers vader, in de EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 worden omschreven als een risicoprofiel.

Voor de machtsovername waren personen die tot deze categorie behoorden een prioritair doelwit voor de taliban ook als ze geen dienst hadden. Aanvallen tegen regeringstroepen op legerbasissen, politiekantoren en controleposten, moorden en executies, ontvoeringen en folteringen van gevangengenomen ANSF-leden zijn gerapporteerd en uitdrukkelijk gelegitimeerd door de gedragscode van de taliban. Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van iedereen die tegen hen gevochten had en riepen zij voormalige medewerkers van de overheid op hun taak weer op te nemen, maar werden toch gevallen gerapporteerd waarin door de taliban wraak werd genomen tegen personen met dergelijke profielen (EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 56-57). De uitdagende informatieomgeving bemoeilijkt het onderzoek naar deze kwestie, aangezien de de facto autoriteiten naar verluidt verslaggeving over moorden verhinderen door de media, slachtoffers en familieleden af te schrikken (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, januari 2026, p. 95).

Hoewel wordt aangenomen dat het merendeel van de mensenrechtenschendingen van personen die onder voormeld profiel vallen in de maanden na de machtsovername hebben plaatsgevonden, worden civiel- en veiligheidspersoneel van de voormalige overheid nog steeds geconfronteerd met buitengerechtelijke moorden, willekeurige arrestaties, foltering en andere mishandeling. In mensenrechtenrapporten van UNAMA werden in de periode van 1 januari tot en met 30 september 2025 27 moorden gedocumenteerd op voormalige leden van de ANSF. Bovendien documenteerde UNAMA 52 willekeurige arrestaties en detenties en 11 gevallen van foltering en mishandeling van zowel voormalig civiel- als veiligheidspersoneel. Verschillende arrestaties die in januari–maart 2025 werden gedocumenteerd, vonden plaats in Panjshir en Kabul en hadden betrekking op personen die banden hadden met de voormalige regering van Afghanistan en die werden gearresteerd op beschuldiging van banden met het National Resistance Front. (EUAA, “Afghanistan - Country focus”, januari 2026, p. 99). Ook in de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2025 documenteerde UNAMA gevallen waarin voormalig civiel- en veiligheidspersoneel doelwit waren, waaronder 28 gevallen van willekeurige arrestatie en detentie, en zeven gevallen van foltering en mishandeling. UNAMA registreerde tevens 14 moorden op voormalige leden van het ANSF. Onder de personen die het slachtoffer werden van willekeurige arrestaties en buitengerechtelijke executies bevonden zich onder meer voormalig civiel en veiligheidspersoneel die terugkeerden uit Iran en Pakistan. Zo werden op 9 december 2025 twee mannen met banden met de voormalige Afghaanse overheid doodgeschoten door onbekende daders nadat zij kort daarvoor waren teruggekeerd uit Iran; de ene was een voormalig ambtenaar van het ministerie van Binnenlandse Zaken, terwijl de andere de neef was van een voormalig plaatsvervangend hoofd van de politie (EUAA, “COI Query, Afghanistan, Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 27 maart 2026, p. 16).

In 2025 wees een gezamenlijk onderzoeksrapport van de media op een zekere mate van systematiek bij het aanvallen van voormalige veiligheidsfunctionarissen aangezien drie voormalige elitesoldaten werden gefolterd door de de facto autoriteiten ten einde contactgegevens van voormalige collega's vrij te geven. Rawadari rapporteerde overeenkomsten in methoden en slachtoffersselectie bij de geregistreerde moorden die wezen op een meer systematische en gecoördineerde aanpak (EUAA, Afghanistan -Country focus, januari 2026, p. 95-96). Bronnen hebben benadrukt dat daders niet ter verantwoording werden geroepen en beschrijven een klimaat van straffeloosheid rond het vraagstuk van gerichte moorden. In zijn commentaar op

het functioneren van het de facto-bestuur benadrukte Timor Sharan, directeur van de onderzoeksorganisatie Afghanistan Policy Lab, de grote onduidelijkheid en het gebrek aan controle op de operationele de facto-functionarissen. Hierdoor kunnen zij op onvoorspelbare wijze arrestaties verrichten en iedereen mishandelen zonder daarvoor ter verantwoording te worden geroepen. Ook het de facto bestuur had soms moeite om gearresteerde personen binnen haar eigen structuren te lokaliseren (EUAA, "Afghanistan - Country focus", januari 2026, p. 96).

Voor leden van het ANSF wordt volgens de EUAA "Country Guidance", van mei 2024 over het algemeen een gegronde vrees voor vervolging aangenomen waardoor het volstaat om tot deze risicogroep te behoren om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken (p. 55/p. 30: "*For applicants who were members of the security institutions of the former government, well-founded fear of persecution would in general be substantiated.*"). Hierbij wordt aangenomen dat vervolging hoogstwaarschijnlijk gebeurt omwille van toegeschreven politieke overtuiging. Uit de eerder besproken landeninformatie blijkt onder meer dat er een grote mate van willekeur bestaat en dat ook in 2025 nog steeds gevallen van buitengerechterlijke moorden, willekeurige arrestaties en foltering van personen die onder dit risicoprofiel vallen, gemeld zijn.

Gelet op het voormelde kan in hoofde van verzoekers vader aldus een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen door de taliban. De problematische situatie waarin hij zich bevindt, ongeacht verzoekers verklaringen in dit verband, kan wel degelijk op basis van voormelde objectieve landeninformatie worden aangenomen.

Familie van voormalige medewerkers van het ANSF, zoals verzoeker, riskeren ook geïdende te worden door de taliban, die soms overgaan tot hun arrestatie om voormalige medewerkers op te sporen. Ook zijn gevallen gerapporteerd waarbij familieleden gedood zijn (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", januari 2026, p. 102). In de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024 wordt gesteld dat familieleden van personen die voor het ANSF werkten, een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben. In de EUAA "Country Guidance" van mei 2024 wordt de situatie waar familieleden vervolgd worden wanneer de taliban op zoek zijn naar het familielid dat voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid als voorbeeld aangehaald en wordt dus niet uitgesloten dat familieleden van voormalige leden van de veiligheidsdiensten waarnaar de taliban niet actief op zoek lijken, een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben.

In hun conclusie stellen de EUAA "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024 (p. en 30 p. 34) dat de daden die worden gepleegd tegen personen die onder het profiel vallen zoals dat van verzoeker, van een dermate ernstige aard zijn dat zij vervolging uitmaken (bv. standrechtelijke executies, foltering, gedwongen verdwijningen). Volgens de EUAA geeft beschikbare informatie aan dat vervolging van mensen met een dergelijk profiel hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt om redenen van (toegeschreven) politieke overtuiging.

Gelet op voorgaande informatie moet de nodige voorzichtigheid aan de dag worden gelegd bij de behandeling van verzoeken om internationale bescherming die worden ingediend door verzoekers die familielid zijn van een persoon die werkzaam was voor het ANSF, zoals in casu.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat onduidelijkheid heerst over de verblijfplaats van verzoekers vader. De Raad wijst er echter op, zoals verzoeker ook aangeeft in het verzoekschrift, dat de vrees voor vervolging dient te worden beoordeeld op basis van de elementen waarover geen twijfel bestaat. In casu acht de Raad het aangetoond dat verzoekers vader werkzaam was voor de ALP en aldus overeenkomstig voorgaande objectieve landeninformatie een risicoprofiel heeft. Uit voormelde landeninformatie blijkt dat familieleden van personen met een dergelijk profiel tevens een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben. In de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024 wordt als voorbeeld aangehaald dat dit het geval is als de taliban op zoek zijn naar de persoon in kwestie. Hoewel in casu niet kan worden uitgesloten dat ook verzoekers vader Afghanistan is ontvlucht, is het niet uitgesloten dat familieleden ook in andere gevallen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben.

Specifiek combineert verzoeker het risicoprofiel dat hij heeft als zoon van een voormalige ALP-commandant met het risicoprofiel opgelijst in het EUAA-rapport "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024 van personen met een handicap en personen met ernstige medische aandoeningen, omwille van zijn ernstige stotterproblematiek.

Stotterproblematiek

Verzoeker voegt aan zijn aanvullende nota een attest toe opgesteld door dokter L.F. getiteld "*attestation dixit*" dus gebaseerd op verzoekers verklaring waarin kan worden gelezen dat hij zich niet veilig voelt in Afghanistan omwille van zijn stotterproblematiek. Ter terechtzitting merkt de Raad op dat verzoeker ernstig stottert en heel moeilijk uit zijn woorden komt.

In het gehoorverslag van het CGVS kan in verband met de gevolgen van zijn stotteren op zijn dagelijks leven in Afghanistan worden gelezen:

“waarom zou het voor u niet mogelijk zijn om bij een terugkeer aan te passen aan de Afghaanse samenleving? ik wil niet terugkeren naar AFG zeker als ik stotter begonnen ze te lachen soms gooiden ze met stenen naar mij ik wordt daar niet goed behandeld.

door wie werd u in AFG slecht behandeld door uw stotteren? andere mensen, alle mensen soms kinderen en soms volwassenen ik durf daar niet praten als ik bij andere mensen ben dan zit ik gewoon stil of ze gaan beginnen lachen.

ooit andere problemen gekend omwille van uw stotteren? ze noemen mij gek, alle mensen en omwille van mijn stotterproblemen ik was begonnen met een taalles en ik mocht niet meer gaan omdat ik andere teveel stoor.

[...]

heeft u ooit problemen gehad met leden van u eigen familie omwille van het feit dat u stottert? mijn zus, broer en mama eigen familie nee die hadden er geen probleem mee ze konden mij wel begrijpen.

Waar ging u naar school in AFG? school was niet Zo ver van mijn huis.

vertel eens over de taalles waar u aan begonnen bent? ik begon taallessen Engels

en waarom moest u stoppen? die leerkracht zei u stottert teveel het is storend voor mij ik kan geen les geven en je stoort andere leerlingen dus je moet hier buiten

andere problemen gehad op school omwille van uw stotteren? ik werd gek genoemd en slechte woorden die ze gebruikten op school maar nee geen andere problemen. ik werd niet als een gewone mens behandeld ik werd gehandicapt genoemd” (gehoorverslag CGVS, p. 22-23).

Uit verzoekers verklaringen volgt aldus dat hij in Afghanistan omwille van zijn stotteren werd beschouwd als gek en dat hij om deze reden door zijn omgeving werd verstoten, uitgesloten en fysiek werd aangevallen.

De Raad wijst erop dat personen met een handicap en personen met ernstige medische aandoeningen in het EUAA-rapport “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 worden aangemerkt als risicoprofielen. Personen met een fysieke of mentale handicap worden vaak gestigmatiseerd en hun aandoening kan worden beschouwd als de “wil van God”. Mishandeling van deze mensen is reeds voorgekomen. Wat betreft de vraag of de mishandeling en discriminatie door de maatschappij en/of de familie van deze personen de drempel van daden van vervolging bereikt, dient onder meer rekening te worden gehouden met de ernst en/of het herhaaldelijk karakter van de daden, evenals met de vraag of deze daden in combinatie met andere maatregelen voorkomen. Hierbij stelt het rapport dat bij de individuele beoordeling of er sprake is van een redelijke graad van waarschijnlijkheid dat de betrokkene vervolging zal ondergaan risico-bepalende omstandigheden in rekening moeten worden gebracht, zoals de aard en zichtbaarheid van de mentale of fysieke aandoening, de negatieve perceptie door de familie, enzovoort (p. 92-94). Volgens de EUAA geeft beschikbare informatie aan dat vervolging van mensen met een dergelijk profiel hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt op grond van het behoren tot een bepaalde sociale groep die wordt gekenmerkt door een aangeboren eigenschap en een eigen identiteit die verband houdt met hun stigmatisering door de omringende samenleving (p. 94).

De Raad merkt op dat verzoeker zijn stotteren onmogelijk zal kunnen verbergen bij terugkeer naar Afghanistan. De ernst van zijn stotterproblematiek was duidelijk zichtbaar tijdens de terechtzitting. Verzoeker stotterde ernstig bij elke zin die hij probeerde uit te brengen waarbij ook door de inspanning spasmen zichtbaar waren van zijn armen en handen. Hoewel verzoeker stelt dat zijn familie begrip heeft voor zijn situatie, komt duidelijk uit zijn verklaringen naar voor dat hij omwille van zijn stotteren in het verleden in Afghanistan reeds werd gepercipieerd als gek door andere Afghanen. Te dezen kan bovendien geen abstractie worden gemaakt van het feit dat de mentaliteit binnen de Afghaanse samenleving, onder meer ten aanzien van personen met (zichtbare) medische aandoeningen, is verhard onder invloed van de opvattingen die worden gepropageerd door de taliban en dat de negatieve perceptie en mogelijke mishandeling van betrokkenen religieus wordt gelegitimeerd.

Verzoeker riskeert bij terugkeer naar de provincie Nangarhar in Afghanistan negatief in de kijker te lopen van zijn gemeenschap of de (lokale) taliban omwille van zijn duidelijk zichtbare en opvallende stotterproblematiek.

De Raad benadrukt in dit verband dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS,

Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55).

Daarbij kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de lokale talibanleiders op de hoogte zijn van de vroegere werkzaamheden van zijn vader voor de ALP gelet op het feit dat zijn vader als commandant in het verleden bij de ALP rechtstreeks tegen hen vocht en hun leden arresteerde. Verzoeker riskeert aldus in het vizier van de taliban te lopen omwille van zijn stotterproblematiek en omwille van de activiteiten van zijn vader. Uit voormelde landeninformatie blijkt dat familieleden van voormalig ANSF-personeel die doelwit worden van de taliban onder meer worden bedreigd, gearresteerd, gedood, gefolterd en dus vervolgd.

Dat verzoeker terugkeert na een lang verblijf vanuit het Westen riskeert zijn zichtbaarheid mee te verhogen.

Terugkeer van het Westen van een persoon met een risicoprofiel

De Raad houdt rekening met het gegeven dat verzoeker Afghanistan vijf jaar geleden heeft verlaten, in augustus 2021, bij de machtsovername door de taliban toen hij ongeveer 18 jaar oud was volgens zijn verklaarde geboortedatum. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker sinds juli 2022 in Europa verblijft (document "Eurodac search result" in het administratief dossier) en aldus ongeveer vier jaar in het Westen verblijft. In het gehoorverslag van het CGVS leest de Raad dat verzoeker verklaart dat hij een vrij leven wil, dat religie niet zo belangrijk is voor hem, dat hij zelf een partner wil kiezen die zoals hij open minded is. Hij verklaart dat hij het fijn vindt dat mensen hier de kans hebben zelf een partner te kiezen, dat het niet uitmaakt dat het een man of vrouw is, dat de rechten van mensen die een partner van hetzelfde geslacht wensen te huwen worden gerespecteerd (gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Bij zijn aanvullende nota legt verzoeker een arbeidsovereenkomst voor van bepaalde duur samen met loonfiches waaruit blijkt dat hij aan de slag is in de carwash. Tevens blijkt dat verzoeker een maternale tante heeft in België met wie hij regelmatig afsprekt (gehoorverslag CGVS, p. 3).

De Raad wijst er in deze op dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", januari 2026, p. 50).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Hoewel uit objectieve landeninformatie heden niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, zijn er indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden (UNAMA, No safe haven: Human rights risks faced by persons involuntarily returned to Afghanistan, van juli 2025, p. 19 en Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) "Focus Afghanistan. Return from abroad" van 14 februari 2025, p. 35-36. De "EUAA, Afghanistan: Country Focus", van januari 2026 aangehaald door verweerder in zijn aanvullende nota verwijst naar beide rapporten.)

Conclusie

Gelet op de individuele omstandigheden die verzoekers zaak kenmerken - met name zijn risicoprofiel als familielid van een persoon werkzaam voor de voormalige ALP, zijn ernstige stotterproblematiek en het feit dat hij terugkeert vanuit het Westen waar hij sinds 2022 verblijft en het feit dat hij zich identificeert met Westerse waarden- cumulatief beoordeeld alsook afgewogen in het licht van de beschikbare algemene landeninformatie, zijn er heden voldoende elementen voorhanden om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan aan te nemen, waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging evenals het behoren tot een bepaalde sociale groep.

De Raad treedt de conclusie in de EUAA “Afghanistan Country Guidance” van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA “Afghanistan Country Guidance” van mei 2024 concludeert terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 124-126). Er is geen actuele informatie voorhanden waaruit blijkt dat hierover thans anders moet geoordeeld worden.

Er blijkt nergens uit dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

De Raad benadrukt ten slotte nog dat het CGVS niet aanwezig was op de zitting.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

M. CLAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. KEGELS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. KEGELS

M. CLAES